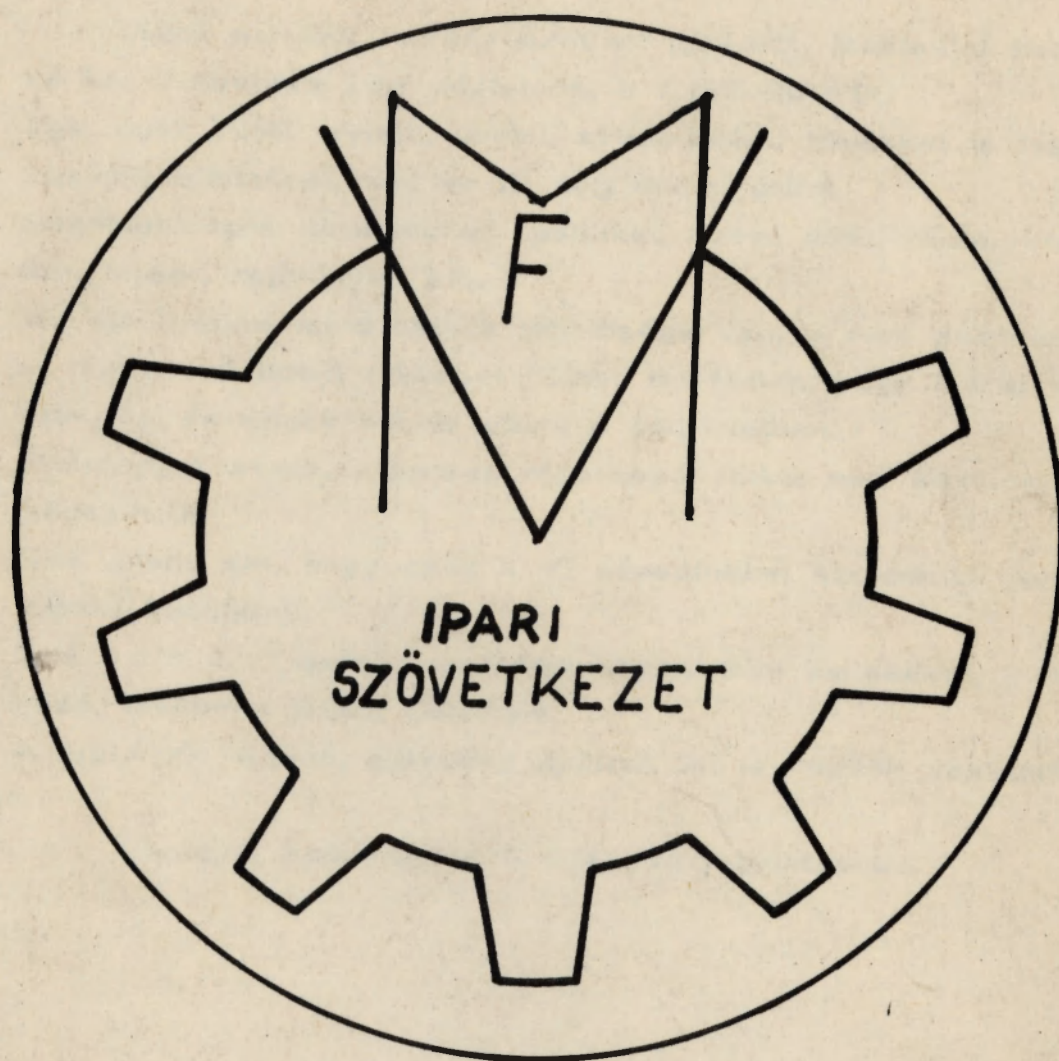

H 70

⑦

HIRADÓ

LAKATOS PÉTER KISZ
ALAPSZERVEZET

E L Ö S Z Ó

Kedves olvasók!

Hadd mondjak néhány szót az újságról. Mostantól kezdve kb. 2 havonta fog megjelenni a KISZ-HIRADÓ.

Nem csak KISZ témájú, üzemi, szövetkezeti témákkal is foglalkozunk; mindennel, ami az itt dolgozókat érinti.

Sokoldalúságra törekszünk: politikai, üzemi demokrácia, irodalom, humor, rejtvények stb.

Az újságírásra mindenkinek lehetősége van, s erre számítunk is. Lehet beküldeni cikkeket (Liker Istvánnak, vagy Márki Andrásnak), és annak helyet adunk a folyóiratban.

Fenntartjuk szerk. jogunkat, rágalmazó cikket nem közlünk, nem módosítunk.

Nem jelenti azt, hogy csak a mi nézetünkkel azonosuló gondolatokat közöljünk.

C é l u n k : meleg, családi kapcsolat kialakítani, gondolkodó, tevékeny jellem formálás.

A HIRADÓ fejlődő, alakuló folyóirat. Mi is kezdők vagyunk.

Fogadják bizalommal. Ne befásult legyintéssel!!

Alapszervezeti titkár

HELYTÖRTÉNET 4/6/a

E L Ő S Z Ó

Kedves olvasók!

Hadd mondjak néhány szót az újságról. Mostantól kezdve kb. 2 havonta fog megjelenni a KISZ-HIRADÓ.

Nem csak KISZ témájú, üzemi, szövetkezeti témákkal is foglalkozunk; mindennel, ami az itt dolgozókat érinti.

Sokoldalúságra törekszünk: politikai, üzemi demokrácia, irodalom, humor, rejtvények stb.

Az újságírásra mindenkinek lehetősége van, s erre számítunk is. Lehet beküldeni cikkeket (Liker Istvánnak, vagy Márki Andrásnak), és annak helyet adunk a folyóiratban.

Fenntartjuk szerk. jogunkat, rágalmazó cikket nem közlünk, nem módosítunk.

Nem jelenti azt, hogy csak a mi nézetünkkel azonosuló gondolatokat közöljünk.

C é l u n k : meleg, családi kapcsolat kialakítani, gondolkodó, tevékeny jellem formálás.

A HIRADÓ fejlődő, alakuló folyóirat. Mi is kezdők vagyunk.

Fogadják bizalommal. Ne befásult legyintéssel!!

Alapszervezeti titkár

HELYTÖRTÉNET 496/a

N é v a d ó n k

Nevünk: "Lakatos Péter" KISZ-alapszervezet.

Ki volt Lakatos Péter?

- Pusztatottlakán született agrárproletár család gyermekeként
1924. március 3-án.

Az elemi iskola elvégzése után mg. munkásként dolgozott a fel-
szabadulásig.

1945-ben belépett az MKP-ba. Szülőfalujában először pártve-
zetőségi tag, majd a helyi alapszervezet titkára lett.

A földosztó bizottság elnöke volt, majd 1946. márciustól az
MKP Országos Központ falusi osztályának munkatársa, ezt kö-
vetően a párt Csanád megyei Központi Járási Bizottságának po-
litikai munkatársa.

Nagy emberszeretettel oktatott; nevelt, agitált, igazi pártmunkás
volt.

1949-51 között kétéves pártfőiskolát végzett. Ezt követően az
MDP KV káder, majd mezőgazdasági osztályán dolgozott.

Lakatos Péter elvégezte a Mezőgazdasági Akadémiát és az Ag-
rártudományi Egyetemen folytatta tanulmányait.

Jó munkája révén 1954 elején a Pest megyei Pártiskola tanára-
vá nevezték ki, ez év novemberében pedig tanszékvezetői be-
osztást kapott. 1956. október 30-án reggel, akkori feladatai mi-
att a budapesti Pártbizottságra ment dolgozni. Amikor a nap fo-
lyamán összegyűlt ellenforradalmárok puska- és ágyúlövései el-
dördültek, fegyvert fogott és beállt a pártszékház védőinek sorá-
ba. A tüzharc folytán halálos sebet kapott, a kórházi műtét már
nem tudta életét megmenteni. Bátor helytállásáért, kommunista
magatartásáért posztomus Vörös Csillag érdemrenddel és a
Munkás-paraszt hatalomért emlékéremmel tüntették ki.

Kiváló példaképünk számunkra nem halhat meg!

"BIZAKODVA MENJÜNK A KIJELÖLT ÚTON"

Nagy figyelemmel kísértük végig a KISZ IX. Kongresszus munkáját. Összhangban a Párt XI. Kongresszusával programot adott az elkövetkező évek feladataihoz.

A fejlett szocialista társadalom megvalósítása az egész nemzet, és ezen belül a felnövekvő fiatal nemzedék érdekeit juttatja ki-fejezésre.

Most már rajtunk a sor, hogy a helyi feladatainkat öntudatos fejelemmel, példamutatóan hajtsuk végre.

Csak így tudjuk bevonni a szövetkezetünk fiatalságát a KISZ IX. kongresszusán megfogalmazott célkitűzések megvalósításához.

Melyek azok a feladatok, amihez kérjük a KISZ-fiatalok és rajtuk keresztül valamennyi fiatal segítségét?

- Szövetkezetünk elhatározta, hogy 1976-ban 35 milliós termelési értéket állít elő. Az I-III. negyedév eredményei ismertek, mely szerint lemaradás mutatkozik. Időarányos tervteljesítésünk 63.4 %-os. Ebben bizonyos mértékig objektív tényezők is közrejátszottak (tervezett létszámot nem tudtuk biztosítani).

Éves tervünk - a reális helyzetképnek megfelelően - módosításra szorul, de a tervteljesítés iránti felelősséget ez nem csökkentheti. A lemaradásért azonban az egész kollektíva felelős, és ezen belül az egyének olyan mértékben, hogy ki milyen feladatot lát el a szövetkezet tevékenységén belül.

- Előbbre kell lépni a munkafegyelem megszilárdításában, a munkaidő jobb kihasználásával, a ránk bízott anyagok és eszközökkel való takarékoság terén.

- A munka termelékenységének növelése érdekében jobban ki kell használni a gépi kapacitásunkat. Ezért növelni kell a két műszakban foglalkoztatottak számát.

Szövetkezetünk vezetősége ezért tett olyan erőfeszítéseket, hogy

ma már saját buszjárárral rendelkezünk. Sajnos nap mint nap találkozunk olyan nézőekkel, ami nehezíti a két műszak növelését,

- A termékeinkkel szemben - jogosan - nagyon megnövekedtek a minőségi követelmények. Csak minőségileg és esztétikailag is megfelelő árut vesznek tőlünk is át. Ezért a gyártásközbéli ellenőrzést meg kell szigorítani. A "DOLGOZZ HIBÁTLANUL!" mozgalomnak valósággá kell válni.

Sok idő és anyag megy kárba, ha a termékek befejezésénél derülnek ki olyan hibák, ami miatt az árut nem veszik át. Ilyen esetek az egész szövetkezet termelékenységét, gazdaságosságát veszélyeztetik. Ha munkánkat fegyelmezettebben és lelkiismeretesebben végezzük, akkor a selejt gyártásokat meg lehet előzni.

- A megnövekedett feladatok olyan magatartást várnak el tőlünk, hogy mind szakmailag, mind politikailag állandóan képezzük magunkat. A fejlett szocialista társadalom nem valósítható meg a nélkül, hogy tagjai ne képezzék állandóan magukat. Ennek lehetősége szövetkezetünkben is biztosított, csak élni kell vele.

Napjaink legfontosabb feladatait ezekben látjuk és ha a nap mint nap előbbre tudunk lépni, akkor biztosan haladunk a KISZ IX. Kongresszusa által megjelölt úton.

A közbeeső nehézségeket kritikusan és önkritikusan vizsgálva várjuk, hogy közös érdekeink megvalósításához aktív segítséget fog nyújtani a most megjelenő - KISZ alapszervezetünk által elindított - " H I R A D Ó ".

S o k   s i k e r t !

Medgyesegyháza, 1976. X. 27.

A Párt alapszervezetünk nevében:

Csapó Gábor
párttitkár

Rejtő Jenő: Az előretolt helyőrség

(folytatásos regény)

- Első fejezet -

Galamb nekirepült a falnak, de a következő pillanatban már úgy vágta szájon a vitorlamestert, hogy ez meglepetésében lenyelt egy negyed font bagót, ami a szájában volt, és percekig csuklott utána. A kormányos csak erre várt. Hatalmas karjával megragadta Galambot, hogy szokott fogása szerint egy csavarintással megforgassa, és belevágja a söntés legtávolabbi sarkába. A kormányos a világ jelentősebb kikötőiben ismert volt, erről a mutatványáról. A roppant kar már éppen emelte ellenfelét, mikor valahonnan a megragadott ember irányából egy acélszerű tárgy esett az arcára, amitől minden elsötétült előtte néhány pillanatra. Barátai később esküvel bizonyították, hogy a súlyos tárgy Galamb ökle volt. Néhány másodperc múlva szédelegve fölkelte a földről és kinyitotta a szemét. Nyomban akkora pofont kapott, hogy visszaült a padlóra. Mikor újabb kísérletet tett, hogy felkeljen, Galamb még két pofont adott neki, amitől ismét leesett. Most már ülve maradt, és szeliden így szólt:

- Rongy Elek vagyok. Ha megkérhetném, hagyjuk ezt most egy időre abba. - Kérem. Nevem Jules Manfred Harrincourt.

Rongy f eleemelkedett.

- Ide hallgasson, Jules Manfred Harrincourt ... Maga büszke lehet. Vegye tudomásul, hogy engem még sohasem vertek meg. Ma történt velem ilyesmi először.

- Minden kezdet nehéz. Ezután már menni fog. De mondja uram, miért akartak önök megölni engem?

- Üljön le hozzám, majd elmondom...

A fenti közelharc és a rá következő nyájas párbeszéd a marseillei kikötő egyik népszerű szórakozóhelyen játszódott le, amelyet a "Kávéház és étterem a veszett kutyához" néven ismert az alvilág úri közönsége. Az eset előzményéhez tartozik a Brigitta nevű scooner, amely két esztendő óta a Csendes-óceánon járt, Rongy, a hajó kormányosa és Paul, a vitorlamester természetesen nem tudhatták, hogy az idők folyamán egy és más megváltozott Marseillen. Így, teszem fel, nem ismerték Galambot. Mindössze egy évvel

ezelőtt érkezett Párizsból, és ekkor még a Brigitta valahol Nyugat-India táján járt. Galamb kissé nyurga, aránylag széles szájú, de elég csinos fiatalember volt. Örökké vigyorgott, és nagy, kék szeme határtalan bizalommal nézett az emberekre. Hogy honnén jött és mit csinált azelőtt, senki sem kérdezte. Itt, a kikötő környékén a legnagyobb fokú modortalanság ismerőseinek múltja iránt érdeklődni. Mindenki onnan jön, ahonnan akar, vagy ahonnan szabadon bocsátják. Galamb szalmakalappal a fején érkezett, csinos, meglehetősen rongyos kiskabátját az alsó karjára dobta, bambuszbótot forgatott az ujjai között, halkan füttyürészet! és dohányzott. Nagyvilági külseje nyomban feltűnt a kikötő rakodómunkásokból és rablókból álló egyszerű népek között. Elsősorban gyönyörű cipőit csodálták. Különösen az egyik volt rendkívül elegáns, a fehér betétes, gombos lakkcipő. Hiába, aki ad a külsejére, arra figyelnek. Ezt bizonyította a kisebb csődület is, amely hosszú útvonalon követte türelemmel az előkelő idegent. A "Tigris" vendéglőből zeneszó hallatszott ki. Ide benyitott a jövevény. ... Később, miután a riadókészültség és a mentők helyreállították a rendet, és összeszedték a sebesülteket, a kétségbeesett vendéglős mindössze ennyit tudott mondani a rendőrkapitánynak:

- Bejött egy örült ember sétapálcával, azt mondta, harmonikázni akar, és lerombolta a helyiséget...

A kocsmáros nem hazudott. Harrincourt valóban kiállt a kocsmá közepére, és legszélesebb udvarias vigyorával így szólt:

- Hölgyeim és uraim! Engedjék meg, hogy az orkeszter karnagyától kölcsönkérjem a szájharmonikát, és néhány pásztorábrándot adjak elő. Utána legyen szabad anyagi támogatásukért esedeznem egy szegény, de tehetséges muzsikuszámára.

A vendéglős udvarias hangon felkérte, hogy menjen a fenébe. Egy nagylelkű málhahordó azon a nézeten volt, hogy engedjék harmonikázni az elmebetegét. Fazék, a százhusz-kilós gengszter, aki aznap szakított a szerelmével, és ezért dühös volt, harsányan odakiáltott:

- Azonnal menjen ki! Maga hülye!

Harrincourt tréfásan megfenyegette az ujjával:

- Nana, kis óriás! Nem szabad udvariatlannak lenni...

Az óriás két lépéssel ott termett a jövevény előtt, és...

És érthetetlen módon szép ivben visszarepült az asztalához, egész társaságát, valamint néhány liter rumot a földre rántva. A többi már gyorsan ment. A vendégek egy része felugrált, és az idegen felé rohant. Ez egy széket ragadott meg, és leverte a lámpát. Általános zürzavar támadt. Csörömpölés, ordítás, verekedés zaja töltötte be a helyiséget, és egy alkalmas pillanatban Galamb az egész bárpultot a verekedőkre dobta, majd utána hajította a kocsmáros a konyhakéssel, a csaposlegényt a tüzes piszkálóval és a főpincért a fiával...

... Másnapra rendbe hozták a vendéglőt, este szólt a zene, és a kórházban tartózkodó törzsvendégeket leszámítva, együtt volt a szokott esti közönség. Kilenc órakor nyílt az ajtó és belépett a vidám idegen. Szalmakalapját főúri grandezzával emelte meg, és udvarias vigyorral a középre lépett. A kocsmáros, a csapos, a főpincér és a fia megdermedtek.

- Hölgyeim és uraim! - kezdte Galamb. - A tegnap esti svéd torna miatt elhalasztott koncertemet szives engedelmükkel ma tartom meg. A karnagy úr ideadja a harmonikáját, és az előadás kezdetét veszi. - Ezután átvette a zenész harmonikáját, felállt egy székre, ráült a támlájára, kiskabátját egy elegáns mozdulattal odadobta a főpincérnek, és mély érzéssel eljátszotta, hogy: "Louis, a fűtő elhajózott az Uj-Hebridákra". A második strófát énekelve adta elő. A szám kétségkívül tetszett. A hangulat még fagyos volt, de többen már elengedték zsebükben a bicskát, és ez erre felé egy neme a békülékenységnek. Mikor azonban Galamb rázendített a "Hej, tengerész, hej, tengerész, Mit neked vihar és mit neked vész" kezdetű indulóra, amelyet rövid szteptánccal fejezett be, mindenki tapsolt, és vad lábdobogással követelték, hogy a művész folytassa koncertjét. Harrincourt záróráig megalapozta a népszerűségét, tányérjára bőségesen hullott az aprópénz, és mikor egy fésűre feszített selyempapíron elzümmögte a "Kacagj, bolond, bár festett arcodon könny csorog..." kezdetű slágert, olyan jókedv kerekedett, hogy Lala, a biciklitolvaj, aki különben is nagyvonalúságáról volt közismert, eperbólét hozatott, és hajnalig még sok üveg rum fogyott el.

(folytatjuk)

Mi az abszolút bátorság?

Felmászik egy macska a Kreml tetejére és azt mondja:
MAÓ.

Óvodában:

- Petike, te mi akarsz lenni?
- Szöv. Biz. elnök.
- Miért?
- Mert védi az embereket.
- Hát te, Zolika?
- Én párttitkár.
- És miért?
- Mert ő vezeti az embereket.
- Hát te, Mariska?
- Én még nem tudom, de dolgozni én se akarok.

Kovács Sándor

Politikai képzés

A KISZ Központi Bizottságának 1974. október 30-i határozata az ifjúsági vitakörökről a következőképpen szól:

"Az ifjúsági vitakörök alapvető célja: politizálásra nevelni, felkelteni az érdeklődést a politika iránt, választ adni a fiatalok kérdéseire, lehetőséget teremteni a politikai vitákra, tudatos, meggyőző munkával gazdagítani ismereteiket, a politika magyarázásával formálni véleményüket, befolyásolni magatartásukat, tetteiket."

Ennek szellemében indult meg szervezetünk Lakatos Péter KISZ-alapszervezetében a vitakör 1976. november 1-én. Az első előadáson a KISZ IX. kongresszusáról volt szó. A következő vitakörökön szóba kerül a Főnöknek lenni c. téma.

Kik lehetnek a vitakör tagjai? Egy szóval felelhetünk: mindenki. Épp ezért vitakörünkbe várjuk KISZ-en kívüli politika után érdeklődő fiataljainkat is.

Jó munkánkkal hajtsuk végre a KISZ IX. Kongresszus határozatait !

NYÁRI ÉLMÉNY

A nyári szabadságomat Lengyelországban töltöttem el. Nem akarom részletezni az útra való készülődést, így hát mindjárt az indulással kezdem.

Július 26-án délután 5 h-kor ültünk motorkerékpárra, ugyanis motoros túráról van szó. Érzékeny búcsú a falutól, aztán nyomás az országhatár felé. Hidasnémetinél léptük át a magyar-cseh határt, éjjel kettő órakor. Persze mondanom se kell, hogy milyen örömet okoztunk a vámtisztnek, mert senki rajtunk kívül nem akart abban az időben átmenni a határon. De ezt meg is érezte velünk a vámvizsgáló, de aztán mégis minden baj nélkül átjutottunk.

A terv szerint Kassán kellett volna tölteni az éjszakát, illetve a hajnalt, mert már hajnal volt. De végre találtunk egy szép füves domboldalt és ott vertünk sátrat, hogy pihenőre tárjunk. Hát pihenni pihentünk, de senkinek nem kívánom. Jó három órai alvás után táborot bontottunk és irány a lengyel határ, ami egy kicsit odébb volt. Nem akarom részletezni a csehszlovákiai tájakat, de nem is figyeltem, mert egy jó motoros csak az utat figyeli, de azok viszont nagyon jók. Délután 5 órakor léptük át a lengyel határt, Javorinánál. A lengyel vámosok rendkívül udvariasak voltak, az egész vámvizsgáló nem tartott tovább öt percnél.

Az első utunk természetesen Zakopánéba vitt a nagy turista paradicsomba.

Na, itt már megfigyeltünk mindent; a tájat, a házakat, az embereket, na és a nőket, hát a nők azok itt is nagyon szépek és barátságosak. Már lassan kezdett sötétedni és ideje volt már táborhelyet keresni, mert elég fáradtak voltunk.

Találtunk is egy erre alkalmas helyet, egy magas hegyoldalon, amit fenyves erdő borított egy kis tisztás kivételével. A baj csak éjjel kezdődött az esővel, úgy eláztatott mindent, hogy nem tudtunk lemenni a motorokkal, gyalogszerrel pedig a legközelebbi falu is kb. 6 km-re volt.

S ami a helyzetet bonyolítja, nem volt gyufánk, vizünk és kenyérünk. Ugy kellett vizet gyűjteni különböző edényekbe, s ez az idő két napig tartott. De csak véget ért és indultunk tovább Krakkó felé, ahová olyan jó út vezetett, mint a mi autópályánk. Meg is érkeztünk a városba szerencsésen és megkerestük az I. számú Camping tábort, ahol helyet béreltünk. Itt töltöttük a legtöbb időt, innen jártunk el a környező helyekre, mint például Wielickába, a sóbányába és Auswicba, a hírhedt haláltáborba, aminek a látványától még most is borzong a hátam. Az itt töltött idő alatt megtekintettük Krakkó nevezetességeit: a Wavelt, a Visztulát, a krakkói piacot, a Mária templomot belülről is láttuk, ami rendkívül szép volt.

A hátra lévő napokat egy turista házban töltöttük, egy furcsa nevű falucskában. Amit egész utazásunk alatt tapasztaltam, hogy a lengyel emberek szeretik a magyarokat. Miután elérkeztünk a szabadság utolsó napjához, elindultunk hazafelé. Szombati nap volt, 11 órakor indultunk Csehszlovákián át Parassa puszta irányában, mert ez sokkal rövidebb út, mint amin jöttünk. Délután 5 órakor már átléptük a magyar határt.

Máskli András

S p o r t

Szinvonalas futballmérkőzésre került sor február 6-án, a futballpályán. Három csapat:

Tsz-alapszervezet, a Vasipar, BÓRTEX ("szedett-vedett") csapat mérte össze erejét.

A versenyt természetesen mi nyertük meg egy doboz bonbon kíséretében.

Hogy úgy mondjam: - aki tud, az tud.

Az első mérkőzésen a Tsz. és a Vasipari mérte össze erejét:

Eredmény: 0:0.

A második mérkőzésen a Tsz. 2:1 arányban megverte a "szedett-vedetteket".

Utolsó mérkőzés volt a legszinvonalasabb. A kemény, sipcsont szaggató mérkőzés eredménye:

Vasipar - BÓRTEX 4:3.

Ugy is mondhatnánk: a jobbik győzött!